

tom, zda nájemní poměr ohledně sporných místností mezi pivovarem v Š. a žalobci výmazem pivovaru v Š., u něhož nastala fuse s pivovarem v P., zanikl či zda v důsledku fuse veškerá jeho práva a povinnosti, tedy i tento poměr nájemní přešly universální sukcesí na pivovar v P. Přešel-li tento nájemní poměr na posléz řečený pivovar, stal se žalovaný, který podle zjištění soudu první stolice byl podnájemcem pivovaru v Š., podnájemcem pivovaru v P. a nemohlo by býti řeči o tom, že v najatých místnostech jest bez právního důvodu. Otázku tuto musí i soud odvolací zodpovědět kladně, poněvadž i skutečnost fuse (splynutí) pivovaru v Š. s pivovarem v P. i okolnost, že žalovaný byl podnájemcem pivovaru v Š. v najatých místnostech, jest prvním soudem zjištěna bezvadně, a splynutí (fuse) u akciových společností zakládá podle čl. 247 obch. zák. universální sukcesi, jest proto pivovar v P. universálním sukcesorem pivovaru v Š. a jde tu tedy o též právní podmět, tak že výmazem pivovaru v Š. z obchodního rejstříku podnájemní poměr mezi ním a žalovaným nezanikl, nýbrž pokračuje v právní osobě pivovaru v P. jako téhož právního podmětu i nadále. Nelze tudíž přisvědčiti odvolatelům, že šlo o postup závodu nalézajícího se v najatých místnostech na jiný právní podmět, v důsledku čehož prý dřívější nájemní poměr zanikl. Poněvadž žalovaný byl podnájemcem pivovaru v Š., který splynul universální sukcesí s pivovarem v P., nepřestal býti podnájemcem i proti tomuto pivovaru. a neužívá proto místností v domě žalující strany bez právního důvodu, nýbrž z důvodu podnájemního poměru.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Po právní stránce byla sporná věc posouzena v napadeném rozsudku správně. Pokud dovolatelé poukazují na rozhodnutí sb. n. s. čís. 8470, stačí je odkázati na to, že v něm šlo o převod podle § 1409 obč. zák., kdežto v souzeném případě jde o fusi, v čemž jest podstatný rozdíl, a pro fusi platí předpisy obchodního zákona (čl. 247, 215 druhý odstavec obch. zák.). Ježto žalovaný byl podnájemníkem pivovaru v Š., fuso-
vavšího s pivovarem v P., tedy v nájemní smlouvě se žalobci pokračujícím, přísluší mu jako podnájemci nájemní užívání sporných místností, neužívá jich bez právního důvodu, jak na tom budují dovolatelé.

Čís. 10452.

Manžel usmrcené manželky nemá nárok (§ 1327 obč. zák.) na náhradu nákladů za vedení domácnosti a za opatrování dětí.

(Rozh. ze dne 21. ledna 1931, Rv I 132/30.)

Žalobcova manželka byla usmrcena automobilem žalovaného. Žalobou, o niž tu jde, domáhal se žalobce na žalovaném kromě jiných nároků, jež tu nepřicházejí v úvahu, náhrady škody 500 Kč měsíčně, ježto

mu musí cizí osoba obstarávat domácnost a děti. Procesní soud první stolice v tomto směru žalobu zamítl. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil. Důvody: Žalobce dovolává se k právnímu opodstatnění svého nároku na § 1 aut. zák., podle něhož jest rozsah náhradního nároku, byl-li člověk automobilem usmrcen, posuzovati podle § 1327 obč. zák. Podle § 1327 obč. zák., vzejde-li z ublížení na těle smrt, musí býti nahrazeny nejen všechny výdaje, nýbrž i pozůstalým, o jejichž výživu se měl usmrcený podle zákona starati, to, co jim tím ušlo. Podle motivů k III. dílčí novele k obč. zák. odstraňuje nový doslov § 1327 obč. zák. dosavadní pochybnosti a ohraničuje náhradní povinnost ve smyslu judikátu ze dne 10. března 1909, sb. jud. čís. 189 a § 7 zákona o úrazovém pojištění dělnickém ze dne 28. prosince 1887, čís. 1 ř. zák. na rok 1888. Přísluší tudíž náhrada všem, jichž byl usmrcený živitelem podle zákona a nepřísluší náhrada těm, kdož neměli proti usmrcenému nárok na výživu. Uplatňuje-li žalobce v odvolání, že jest jeho nárok posuzovati podle § 1295 obč. zák., budiž především poukázáno k tomu, že žalobce opřel v žalobě svůj nárok výslovně o § 1 aut. zák. Nelze použiti ani předpisu § 1295 obč. zák. vedle předpisu § 1327 obč. zák. Z doslovu obojích ustanovení, z jejich zařazení a zejména z marginálních rubrik, pod něž jsou podřaděna, vyplývá, že každé z nich upravuje jinou právní otázku. § 1295 obč. zák. měl by v souzeném případě význam jen pro posouzení otázky, zda žalovaný jest vůbec povinen k náhradě škody ze smrtelného úrazu, kdežto § 1327 obč. zák. určuje předmět nároku a okruh těch, kdož jsou oprávněni domáhati se náhrady z důvodu usmrcení. Ježto se žalobce odvolává na § 1 aut. zák., nepřichází § 1295 obč. zák. nadále v úvahu pro otázku zavinění.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Těžiště dovolání jest ve výkladu ustanovení § 1327 obč. zák., tedy v právním posouzení věci. Bude proto především o dovolání pojednáno s hlediska dovolacího důvodu § 503 čís. 4 c. ř. s. V této příčině uznává sám dovolatel, že se výklad, který soud odvolací dává § 1327 obč. zák., shoduje se stálou judikaturou nejvyššího soudu, podle níž žalobce nenáleží k pozůstalým, uvedeným v § 1327 obč. zák., poněvadž jako manžel usmrcené neměl ze zákona nárok na výživu proti usmrcené manželce. K vývodům dovolatelovým, jimiž se snaží dovoditi, že v souzeném případě žalobce má právo požadovati od žalovaných 3.500 Kč, poněvadž jde o náhradu nákladů Marii L-ové skutečně po 500 Kč měsíčně za dobu od 9. července 1928 do 8. února 1929 vyplacených za vedení domácnosti a za opatrování jeho dvou nezletilých dětí, nelze přisvědčiti, poněvadž náklady, o něž tu jde, jest žalobce povinen jako otec a přednost domácnosti sám nésti. Poukaz dovolatelův na předpisy §§ 141 druhá věta, 44, 92 a 796 obč. zák. jest lichý, poněvadž povinnosti usmrcené manželky podle těchto zákonných předpisů zanikly jejím usmrcením a žalobce se nemůže domáhati náhrady za ně poukazem

k § 1327 obč. zák., ano nejde o výživu, na kterou žalobce proti usmrcené manželce měl po zákonu nárok. Ustanovení § 796 obč. zák. nepřichází tu vůbec v úvahu, poněvadž nejde o zaopatření žalobce z pozůstalosti jeho manželky. Vývody dovolání, jimiž dovolatel poukazuje k tomu, že při výkladu, jež ustanovení § 1327 v napadeném rozsudku v souhlase s judikaturou nejvyššího soudu dal soud odvolací, byl by na tom lépe automobilista, který usmrtil člověka, než ten, který ho jen zranil, a že proto každý automobilista by hleděl raději usmrtili než zraniti člověka, což by se zajisté přičilo právnímu citění, mohou snad býti závažné pro zákonodárce (de lege ferenda), by předpis § 1327 obč. zák. rozšířil tak, by se vztahoval i na případy jiné škody, než škody ze ztráty zákonné výživy, nemohou nic však změnit na jasném smyslu nynějšího předpisu citovaného §. Pokud jde o otázku, zda odvolací soud správně vystihl, že dovolatel své nároky na náhradu škody opřel jen o ustanovení § 1 zákona aut., nikoli též o předpisy občanského zákona o náhradě škody, není potřeba ji řešiti, poněvadž jde o nároky žalobcovy, které nelze pod ustanovení § 1327 obč. zák. podřaditi, neboť pod pojem nákladů nelze je zahrnouti, ano jde o náklady, které má žalobce jako otec svých nezl. dětí, nikoli však jako pozůstalý po manželce (čís. 9706 sb. n. s.). Poukaz dovolatelův na rozhodnutí čís. 386 sb. n. s. nemá významu, poněvadž toto rozhodnutí spočívá na jiném skutkovém stavu. Co do právní povahy žalobcova nároku na náhradu škody za vedení domácnosti a opatrování dětí usoudil soud odvolací správně, že nejde o náklady v § 1327 obč. zák. v první větě zmíněné, nýbrž o to, co žalobci jako pozůstalému manželu ušlo usmrcením jeho manželky ve smyslu druhé věty § 1327 obč. zák., neboť na právní povaze nároku, o který tu jde, nemůže nic změnit skutečnost, zda částky ty žalobce již vyplatil čili nic, ježto tím nestaly se částky žalobcem z toho důvodu již skutečně vynaložené takovými, na které žalobce podle první věty § 1327 obč. zák. má nárok.

Čís. 10453.

Nárok kupitele proti prodávateli nemovitosti na vyhotovení vkladné smlouvy tržové není způsobilým předmětem exekuce proti kupiteli.

(Rozh. ze dne 22. ledna 1931, R I 964/30.)

Vymáhající věřitel navrhl, by k vydobytí peněžité pohledávky proti G-ovi byla povolena exekuce zabavením nároku dlužníka proti firmě K. na vyhotovení a na ověřený podpis kupní smlouvy o nemovitostech. Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud exekuci návrh zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Předmětem navrhované exekuce jest nárok povinného, by poddlužnice, firma K., vyhotovila a svým ověřeným podpisem opatřila kupní